

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1690**

Disc. CXX. Hydruntina hæreditatis. Facta substitutione sub duplice
conditione mortis hæredis instituti absque filiis & ab intestato, An
requiratur copulativus utriusque conditionis concursus, vel ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

idem numerus testium, qui ad novum testamentum vel ultimam voluntatem ordinandam de jure est necessarius, cum in effectu sit nova dispositio prioris revocatoria. Aut agitur de conjecturanda, seu alias declaranda ambigua testatoris voluntate, & tunc testes etiam singulares aliaeque conjectura sufficient, quoniam non attenduntur tanquam dispositio, sed probatio, sed tanquam administrum vel conjectura, ut in specie de Notario vel alio scribente testamentum, sive de Advocato illud consiliente & similibus Peiro, conf. 2. nu. 89. cumseqq. Rovit. Pragm. 2. de Notariis num. 20. Mantic. de conject. lib. 3. tit. 1. num. 53. Simon de Prete de interpretat. lib. 1. dubitas. 1. fol. 1. fol. 35. & generaliter de confessario vel alio habetur in Cetaceo. heredit. 28. Maij. & 24. Novembri 1649. coram Cerro dec. 310. & 350. p. 10. rec. in Romana annua præstationis 4. Iulij 1653. coram Bivilaqua impress. dec. 102. post Zuff. de legitim. process. & in alijs frequenter.

Neque huiusmodi voluntatem à probabilitate alienam esse ponderabam, quoniam licet certum sit, maiorem supponendam esse dilectionem erga propriam filiam quam erga sororem, attamen quia in effectu secundus testator modicum vel nihil de suo habebat, sed omnia bona erant communis patris, hinc proinde non incongruum, neque à verisimilitudine alienum esse dicebam, quod hic secundus testator paternæ voluntati se accommodare volens, ita sororem potius ad propriam virilem reintegram verit, quam vocaverit.

Difficilem tamen mihi faciebat primum motivum, quod scilicet dum primum testamentum relatum in ordine ad fideicommissum jam evanuerat per defactam conditionem, hinc proinde secunda dispositio utpote relativa ad falsum præsuppositum attendi non poterat per veritatem; Nisi diceretur quod eadem Maria ita tacite vocata esset per secundum testatorem iure novæ dispositionis, ex recepta propositione, quod disponens relative ad alienum testamentum, censem ipse disponere eo modo quo ibi continetur, perinde ac si illud de verbo ad verbum in hoc secundo insertum esset adnotat. in l. affe. & toto ff. de hereditibus institutis, & DD. communiter de quibus Peregr. de art. 16. numer. 114. Orthobon. dec. 97. nu. 6. & dec. 272. nu. 4. par. 10 rec. & sapient.

In progressu autem disputationis, invento casu-liter dicto isto responso, atque incertus ad cuius instantiam dederam, abstinui donec certificarer, pro quo respondissem, ideoque incertus est causa exitus.

HYDRVNTINA HÆREDITATIS

PRO
FRATRIBVS ERINÆ
CVM
OLIMPIA N.

Responsum pro veritate

Facta substitutione sub duplice condicione mortis hereditis instituti absque

filiis & ab intestato, An regule copulativus utriusque conditionis concursus, vel sufficiat alterius; Et an dictæ conditiones. Etas filii hæreditis gravati, continent etiam ipsimet primo hereditate sufficiat in eo verificari per conclusionem substitutionis.

S V M M A R I V M

1. **F** Ati series.
2. **V**b substitutione concepta est sub duplia, ne per copulativam uniti defacta faciat.
3. **Q**uid ubi per alternativam.
4. **C**onditio unius gradus substitutionis adjecta in altero repetita.
5. **Q**ued conditio mortis ab intestato adjecta sufficiatur etiam adjecta primo heredi.
6. **P**ro absurdio vitando verba sunt imprimita.
7. **D**e rationibus, ob quas testatores havebunt facultatem disponendi, & ordinari sub conditione, si ab intestato.

D I S C . C X X

HOratia scriptis hæredibus, Olympia ac Erina ex altera sorore prædictis in eventum, in quem illa deceperat vel cum illis merentibus quandocumque vel ab intestato, ac nulla facta dispensatione inter viuos quam per ultimam voluntatem Olympiam, oiuque hæredes & testatores nullo econverso substitutionis vinculo busiunt. Cum autem dicta Erina obiicit absque aliquo testamento, in quo proprios fratres interdictaque Olympia prætenderet ita fidem suam sine substitutionis, ac proprieitate indebet in partibus, Hinc pro veritate dispice et distorium fratum reorum consilus.

Respondi rationem dubitandi in eo conatur illa verba, & ab intestato, id est absque dispensatione tam inter viuos quam per ultimam voluntatem, convenienter etiam ipsi Erina prius necne; Si enim convenient, indubitate defactus substitutionis, ad cuius effectum una ex duabus conditionibus defactam extit. in l. si hæredi plures, si. de condit. & l. & generaliter Cada de infinito. & subiicit, quod iurium dispositio indubitate procedit, utraque conditio polita est per copulativam, cum tunc certum sit utriusque copulativi concursum desiderari, ut si locus fiduciae ut apud Honded. conf. 58. nu. 29. lib. 1. cap. 1. tunc sit casus indubitatus, cum aliis per eam 455. nu. 1. ac supponitur tanquam ab sollicito Franch., Mantic., & alios, de quibus initio.

Difficultas etenim cedit, quando dicta conditionis dispositio polita est per alternativam; Erina nū etiam isto casu magis communis ac receptior illam resolvi in copulativam, ita ut sufficiat ex eis impleri, ut per Franch. decif. 150, quod determinatur in materia magistralis, ac summariter, de quibus Fusar. d. 9. 455. nu. 17. & 29. & hanc tempor sequitur et Reg. apud Mantio. dec. 247. & 249. quod

dec. 16; n. 6. & 7. in Romana fideicommissi de Drusoli-
niis 12. iunij 1654. Cerro, Perufina fideic. 27. Maij 1661.
& 18. Maij 1665. Verofio, & habetur suprad. Perufi-
na disc. 88.

Super dicto autem puncto, à quo dubii resolu-
tio pendebat, an scilicet dicta utraque conditio
omnes parvifiter percureret, tam scilicet filios
dicta Erina prima hæredis, quam ipsammet, pro-
babilius pro omnium comprehenſione responden-
dum censui, cum non ageretur de quæſione repe-
titionis, an scilicet conditio adjecta unius gradui sub-
stitutionis repeta censeatur in altero, quo etiam
casu ubi concutrit identitas, fortius verò si majori-
tas rationis, vel concutrit ratio absurdus, multò ma-
gis si utrumque simul, magis communiter recep-
tum est pro repetitione respondendum esse ex de-
ductis per Menoch. conf. 585 n. 6. & 9. Fusar. q. 403. n.
10. q. 449. & 450. Sed ageretur potius de interpre-
tatione, an scilicet illa verba ab intestato, &c. posita
post deficientiam filiorum, convenienter etiam ipsi
hæredi; atque inspecto etiam fenu grammaticalii,
redē convenire poterant, quia quod existentia fi-
liorum vel eorum obitus absque filiis, starent per
quamdam parentesim, ita ut apta essent conjungi
cum priori conditione sine filiis eidem Erina hære-
di adiecta.

Et nihilominus ubi super hujusmodi intellectu
aliqua subefter difficultas, ita ut versaremur in am-
biguo, adhuc idem respondendum esse credebam,
tum ratione absurdus alias resultantis, quod major
facultas concessa esset, nascitur ignotus minus di-
lectis, erga quos nulla ratio affectionis cadere po-
terat, quam primæ hæredi cognite ac dilecta, ideo-
que semper capiendus est ille intellectus, per quem
hoc absurdum evitetur, etiamsi oporteat impro-
priate verba, multò magis ubi non urget objectum
proprietatis verborum ad text. in l. s. viva matre C.
de bon. matern ubi communiter DD. Gabr. conf. 96.
num. 15. & sequen. lib. 1. Fusar. qu. 320. num. 45. & 484.
n. 24.

Tum clarius, quia urget eadem ac major ratio,
ob quam testatrix hanc substitutionem sub dicta
duplici conditione ordinavit; Si enim ex identitate
vel majoritate rationis datur extensio ut supra,
multò magis illa attendi debet pro interpretatione
seu comprehensione, qua facilius intraz; ideo e-
nim testatores hujusmodi conditionem obitus ab-
sque testamento vel alia dispositione adjicere solent,
ut ita per hujusmodi disponendi facultatem
gravatis concessam, cesserent infidit, quas substituti
gravatis parare possent ad successionem captan-
dam, quodque ita substituti obsequentes reddan-
tura erga gravatos, in quorum potestate est bona in
alios transferre, eoque privare, ut benè post Gabr.
conf. 99. n. 10. lib. 2. & alios allegatos Hondon. d. conf.
28. n. 29. ubi alias ponderat rationes, Fusar. q. 444
num. 1.

Ista autem rationes in hac facti specie, magis
congruebant ipso primo hæredi, dum agebatur de
puella innupta facilitoribus insidiis subjecta, & quæ
majoribus indigebat obsequiis pro congrua edu-
catione & collocatione, & ne alias mater tera sub-
stituta, vel ejus hæredes ad impedientiam purifica-
tionem alterius conditionis, si sine filiis, curassent
eam perpetuam viduitatem subire.

Ponderando praefertia tres facti circumstan-
tias, Unam quod testatrix solo testamento conten-
ta non fuit, sed quamcumque aliam dispositionis
speciem sub conditione ponere voluit; Alteram,
quod non solum substituit Olympiam sed etiam

Gardin. Luca de Fideicom.

ejus hæredes & successores quoctunque, sub quo-
rum nomine etiam extranei veniunt, unde nimis
improbabile est, quod testatrix nepti cognitæ ac di-
lecta auferte voluerit disponendi facultatem da-
tam nascituris incognitis ac minus dilectis in gra-
tiam dñorum hæredum extraneorum omnino in-
cognitorum; Et tertiam quod Olympiæ æqualiter
institutæ nullum adjectis gravamen.

Ideoque mihi videbatur, verum ac germanum
dictæ testatrixis fenu suffisse, ut ita excluderet
successionem ab intestato, alijs ad favorem patris
dictæ Erina ac respectivæ viri sororis defunctæ,
quem forte ipsa testatrix, vel ratione transitus ad
secunda vota, vel ex alia causa abhorrebat, verum
priusquam requires hujusmodi Responsum obti-
neret sive in ipso actu accipiendo, supervenit nun-
cius, quod judex de partibus pro substituta actrice
pronunciavit, atque ignoratum est, an per appellatio-
nem coram alio judice causa ulteriori progres-
sum haberet, vel per concordiam sopia sit, dum
de ipsa non audivi amplius actum.

AESINA SUBSTITUTIONIS

*Responsum pro veritate ad interrogationem
utriusque partis.*

An substitutio pupillaris in re certa vim
habeat directæ, vel potius sit omni
tempore fideicommissaria,

SVMMARIVM.

- 1 *F*allit series.
- 2 *F*an detur substitutio pupillaris directa in re certa negative.
- 3 *F*allit ex conjecturis.
- 4 *E*xpenduntur conjecture & quando substitutio dictatur universalis vel restricta ad bona testatoria.

D I S C. CXXI.

Petrus Tardutius, unicam habens filiam in pupilli-
ari ætate constitutam, hæredem universalem
scriptis Thadæum fratrem, dictæ verò filiæ jure in-
stitutionis, ac dotationis, & legitimæ, ac alijs omni
meliori modo reliquit scut. 4. m. & plus, si dicto
hæredi ac Joannæ Uxori videretur, dictæque filiæ
quandocumque morienti præfertim in pupillari æ-
tate substituit pleno jure dictum Thadæum hære-
dem per hæc verba, E morendo detta mia figlia in
qualsivoglia tempo, e particolarmente in erâ pupillare,
li sostituisco con piena ragione l' infrascrivito mio herede,
al quale voglio, che intieramente, e senza alcuna detractio-
ne vadi e ritorni la detta dote come sopra lasciata;
Sequita igitur morte dictæ filiæ in pupillari ætate
superkitediæ Ioanna ejus matre, otta est que-
stio, An factus esset calus dictæ substitutioni ad
favorem Thadæi, vel potius dictæ scuta 4. m.
deberentur Joannæ tanquam hæredi ab intestato,
atque desuper pro veritate consultus per utramque
partem concorditer, & tanquam per viam at-
tributi, respondi, ut sequitur.

B b

Pro